

Πίστη και Έργα

5η Έκδοση

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΤΟ ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ ΦΩΣ
Σατωβριάνδου 31, ΑΘΗΝΑ 104 31
τηλ.: 210 52.27.726

2010

*Το περιεχόμενο του παρόντος είναι παρμένο
από το βιβλίο «**Μηνύματα Σωτηρίας**»
του αείμνηστου Αρχιμανδρίτη† Πρ. Παπαθεοδώρου*

ΣΗΜΕΙΩΣΗ - ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Καθώς διαβάζετε το μικρό αυτό βιβλίο, θα συναντήσετε μέσα σε παρενθέσεις μερικές παραπομπές που βρίσκονται στην Αγία Γραφή, δηλαδή στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη. Παρακάτω υπάρχουν μερικά παραδείγματα για τον τρόπο με τον οποίο θα μπορείτε να τις βρίσκετε και στην δική σας Αγία Γραφή.

1. (Β' Τιμόθεον 4:3,4)

Είναι παραπομπή στην Καινή Διαθήκη, από την δεύτερη (Β') επιστολή του Απ. Παύλου προς τον Τιμόθεο, στο 4ο κεφάλαιο και στα χωρία 3 και 4.

2. (Α' Σαμουήλ 28:3,9).

Είναι παραπομπή στην Παλαιά Διαθήκη, από το πρώτο (Α') βιβλίο του Σαμουήλ, στο 28ο κεφάλαιο και στα χωρία 3 και 9.

3. (Ιωάννης 15:7 και 17:21-23).

Είναι παραπομπές στην Καινή Διαθήκη, από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη στο κεφάλαιο 15 και χωρίο 7 και στο κεφάλαιο 17 και χωρία από 21 μέχρι 23.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σύμφωνα με τη χριστιανική πίστη, ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό για να ζει μαζί Του ευτυχισμένος και χαρούμενος. Αυτά ήταν τα πρώτα χρόνια του Αδάμ και της Εύας. Ήρθε όμως η πτώση του και ξαφνικά ο άνθρωπος βρέθηκε μακριά από τον Θεό, ζώντας για αιώνες σε δυστυχία και θλίψη. Η μόνη του ελπίδα για να ξαναβρεί τη χαρά, ήταν **να ξαναγυρίσει πίσω στον Θεό** και να ζει μαζί Του, ώστε να μπορεί με τη δύναμή Του και την αγάπη Του να είναι πάντοτε ευτυχισμένος και χαρούμενος.

Το έργο της επιστροφής και της συμφιλίωσης του ανθρώπου με τον Θεό το έκανε ο Ιησούς Χριστός, ο Θεάνθρωπος. Με το απολυτρωτικό Του έργο επάνω στο σταυρό, δίνει την σωτηρία σε κάθε άνθρωπο, ώστε με την μετάνοια για τις αμαρτίες του και με την πίστη στο σταυρικό Του έργο και στο αίμα Του, να ξαναγίνεται παιδί του Θεού και έτσι να μπορεί να ζει μια όμορφη και ευτυ-

χισμένη ζωή. Τα απαραίτητα στοιχεία της σωτηρίας του ανθρώπου ήταν και θα είναι πάντοτε, **η μετάνοια, η εξομολόγηση** της αμαρτίας του και **η πίστη** στο έργο και στο αίμα του Ιησού Χριστού.

Ενώ, λοιπόν, η σωτηρία του ανθρώπου προσφέρεται δωρεάν, μια μερίδα θρησκευόμενων ανθρώπων, αδιαφορώντας για το έργο του Ιησού Χριστού στο σταυρό, παρουσιάζουν τη σωτηρία του ανθρώπου σαν αποτέλεσμα των καλών τους έργων. Έτσι, μεταφέρουν τη σωτηρία από τον Θεό στον άνθρωπο.

Στις σελίδες του μικρού αυτού βιβλίου αποκαλύπτεται η αλήθεια για το θέμα της σωτηρίας, μέσα από την Αγία Γραφή. Ο συγγραφέας του κειμένου αυτού πάρα πολύ καθαρά παρουσιάζει τη **δωρεάν σωτηρία** που προσφέρει ο Ιησούς Χριστός. Καθένας που ειλικρινά θέλει να γνωρίσει την αλήθεια, να σωθεί από τη δυστυχία της αμαρτίας και να γίνει συνειδητός Ορθόδοξος Χριστιανός, διαβάζοντας το βιβλιαράκι αυτό, θα βρει την αλήθεια.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η βιβλική αυτή μελέτη είναι παρμένη από το βιβλίο «Μηνύματα Σωτηρίας» του αείμνηστου Αρχιμανδρίτη Προκ. Παπαθεοδώρου, πτυχιούχου Νομικής και Θεολογίας.

Ο π. Προκόπιος για επτά χρόνια ήταν Ηγούμενος και Οικονόμος της Ι. Μονής Πεντέλης. Υπηρέτησε επίσης τον Κύριο και την Εκκλησία ως ιερέας και Κατηχητής σε πολλούς Ι. Ναούς στην Αθήνα και στα προάστειά της. Τα τελευταία του 25 χρόνια τα αφιέρωσε στο έργο μεταξύ των φυλακισμένων. Πάνω από δέκα χιλιάδες ήταν οι μαθητές του μεταξύ των οποίων και βαρυποινίτες, που μετανόησαν και έγιναν συνειδητοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί.

Ο π. Προκόπιος ήταν ακούραστος και βαθύς μελετητής της Αγίας Γραφής. Η

βαθιά του επιθυμία ήταν να δει κάθε πιστό «με την Γραφή στο χέρι», σε καθημερινή μελέτη του Λόγου του Θεού. Έχει γράψει πάνω από δέκα βιβλία και αναρίθμητα άρθρα στα περιοδικά «Εκκλησία», «Εφημέριος», «Φωνή του Κυρίου», «Χαρούμενο σπίτι», «Τρεις Ιεράρχες», «Γαλήνη», «Διδαχή» και άλλα.

Γεννήθηκε το 1900 στην Κ. Φιγάλεια της Ηλείας. Έφυγε για τον Κύριο στις 19 Ιουνίου 1973, παραμονή της γιορτής του Αγίου Πνεύματος. Στη Μοναχή αδελφή του, που βρισκόταν κοντά του, είπε: «Το Άγιο Πνεύμα έρχεται, θα με παραλάβει». Όπως και τον παρέλαβε, για να ζει αιώνια με τον Κύριο και τους Αγίους.

Δοξασμένο ας είναι το όνομα του Κυρίου για τέτοιους πνευματικούς κληρικούς, σαν τον π. Προκόπιο.

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

1. ΓΙΑΤΙ ΣΤΑΥΡΩΘΗΚΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Οι Απόστολοι του Χριστού μας λένε πολύ καθαρά ότι η κύρια αιτία, για την οποία ο Χριστός πέθανε στο Σταυρό, δεν ήταν απλώς για να μας δείξει την αγάπη για μίμηση, αλλά για να μας απομακρύνει από τις αμαρτίες μας. Αυτοί προχωρούν πιο πέρα και μας λένε ότι για να απομακρύνει τις αμαρτίες μας, Αυτός ο ίδιος τις βάσταξε πάνω στο σώμα Του, στο ξύλο του Σταυρού (Α' Πετρ. 2:24). Αυτό σημαίνει, ότι Αυτός ανάλαβε την καταδίκη που άξιζε σε μας λόγω των αμαρτιών μας. Έχοντας λοιπόν σηκώσει επάνω Του τις αμαρτίες μας και αφού Αυτός πλήρωσε την ποινή που έπρεπε να πληρώσουμε εμείς, κραύγασε, «Τετέλεσται».

Έτσι, το μόνο έδαφος της δικαίωσής

μας είναι το τετελεσμένο έργο του Χριστού, που έγινε ο αντικαταστάτης μας. Αυτό ακριβώς μας διδάσκει η βιβλική περικοπή *«Με τη χάρη είσθε σωσμένοι, όχι με τα έργα»*.

Συνεπώς, όταν ο Θεός μάς δικαιώνει, αυτό το κάνει **όχι βάσει των δικών μας έργων και αρετών, αλλά μόνο βάσει του λυτρωτικού έργου του Χριστού και της δικής μας πίστης σ' αυτό ακριβώς το έργο**. Γράφει ο άγιος Κλήμης Ρώμης: *«Κι εμείς λοιπόν, αφού μας κάλεσε δια του (αγίου) Αυτού θελήματος (στην πίστη και τη σωτηρία) στον Ιησού Χριστό, δεν δικαιούμεθα ούτε για την σοφία μας ή τη σύνεση ή την ευσέβεια ή για τα έργα, τα οποία πράξαμε με καθαρή καρδιά (με αγνή διάθεση), αλλά με την πίστη, λόγω της οποίας όλους τους απ' αιώνος ο Παντοκράτορας Θεός δικαίωσε, στον οποίον ας είναι η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν»* (προς Κορινθ. Α' επιστ.).

2. ΣΩΤΗΡΙΑ, ΟΧΙ ΜΕ ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΑΣ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όλοι μας ποθούμε τη σωτηρία, διαφέρουν όμως οι αντιλήψεις για τον τρόπο της σωτηρίας. Άλλοι νομίζουν ότι με τα έργα τους και τηρώντας το Νόμο του Θεού, μπορούν να σωθούν και καταβάλλουν προσπάθεια να έχουν χρηστά ήθη. Υπάρχει κίνδυνος όμως να γίνει παρανόηση σχετικά με τη δια της χάριτος σωτηρία του Θεού. Ενεργώντας ο άνθρωπος με άγνοια και πλάνη προφανώς, δέχεται ότι εμπιστεύεται την ελπίδα του στις προσπάθειες και τις δυνάμεις τις οποίες καταβάλλει ο ίδιος, μόνος του. Ομολογεί πως δεν αισθάνεται τον εαυτό του εντάξει με τον Θεό, αλλά ταυτόχρονα (και

αυτό είναι εκείνο που δεν κατανοεί) **με τις ενέργειές του εμποδίζει τον Θεό να επέμβει για να του δώσει την απολύτρωση μέσω της δωρεάν σωτηρίας, δια της χάριτος.**

Η δωρεάν σωτηρία έρχεται στον άνθρωπο και τον βρίσκει στην κατάσταση που είναι πραγματικά μπροστά στον Θεό, εξ ολοκλήρου απογοητευμένο, ανίκανο και ένοχο, γιατί «όσα λέγει ο νόμος, ισχύουν για όσους ζουν κάτω από την εξουσία του νόμου, για να κλείσει κάθε στόμα και για ν' αποδειχθεί ότι όλη η ανθρωπότητα είναι υπόδικη ενώπιον του Θεού». Και η δωρεάν σωτηρία προσφέρεται στον άνθρωπο, σαν ένα πράγμα που έχει απόλυτη και ειδική ανάγκη, χωρίς να λείπει τίποτε, και με τρόπο ώστε να δίνει όλη τη δόξα στον Θεό.

3. Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΟ ΘΕΟΥ

Ο αείμνηστος π. Προκόπιος, στο βιβλίο του «η Σωτηρία υπό το Φως της Αγίας Γραφής», σελ. 155, γράφει τα παρακάτω πολύ διαφωτιστικά για τη δωρεάν σωτηρία του ανθρώπου, που τα στηρίζει τόσο στην Αγία Γραφή όσο και στους Πατέρες της Εκκλησίας. **Η σωτηρία του ανθρώπου είναι χάρη που αποκτάται με την πίστη.**

Ο Θεός απέστειλε τον Υιόν Του, ο οποίος με την θυσία Του μας τακτοποίησε με τον Θεό και καλεί να πιστέψουμε για να λάβουμε τη σωτηρία μας. Αυτή παρέχεται δωρεάν, χωρίς κανένα αντάλλαγμα, μόνο με την αναγνώριση και βαθιά συναίσθηση της αμαρτωλότητας και ενοχής του ανθρώπου και της ανικανότητας να σωθεί μόνος του, καθώς και δια

της πίστης. Το ότι η σωτηρία είναι χάρη, αυτό φαίνεται καθαρά και από το Ρωμ. 4:2, το οποίον ερμηνεύοντας ο Χρυσόστομος λέει: «Ο γάρ μη εξ έργων, αλλ' εκ πίστεως δικαιούμενος, ούτος έχει καύχημα προς τον Θεόν, ηγούν επί τω Θεώ, ότι χωρίς έργων, μυρίοις υπεύθυνον όντα, ού μόνον απάλλαξε κολάσεως, αλλά και δίκαιον εργάσατο». Επίσης Ρωμ.4:19,22, η πίστη του Αβραάμ «ελογίσθη αυτού εις δικαιοσύνην» που σημαίνει ότι λογαριάστηκε ως αξία ισότιμος προς την δικαιοσύνην, σαν να ετήρησε πάντα νόμον και εντολήν του Θεού. Επίσης Ρωμ. 11:6, «εάν δε κατά χάριν, δεν είναι πλέον εξ έργων... κεχώρισται απ' αλλήλων τη φύσει χάρις και έργον... και την μεν έργω έπεται μισθός και ού χάρις. Η δε χάρις δίδεται ούχ ως αντιμισθία, αλλά δώρον και φιλοτιμία» (Γεννάδιος Κων/πόλεως). Επίσης Γαλ.5:4, «οίτινες εν τω νόμω δικαιούσθε της χάριτος εξεπέσατε». «Όταν γαρ ο τω νόμω προστρέχων μήτε εκείθεν δύνηται σώζεσθαι και της χάριτος εκπίπτει, τι το λοιπόν, αλλ' η κόλασις απαραίτητος» (Χρυσόστομος).

Διαβάζουμε επίσης στην Ρωμ.5:20, «όπου επερίσσευσεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις», «ούκ είπεν επερίσσευσεν... ού γάρ κολάσεως απήλλαξεν μόνον, αλλά και αμαρτημάτων άφεςιν και ζωήν έδωκεν» (Χρυσόστομος). Επίσης Ρωμ.6:23, «το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος». «Το χάρισμα δεικνύει ότι ουκ εκ καμάτων, αλλά κατά χάριν απηλλάγησαν των αμαρτιών» (Οικουμενιος). Εφεσ.2:4-9, «τη γάρ χάριτι έστε σεσωσμένοι... Θεού το δώρον, ουκ εξ έργων...», «ου καμάτω, ου κατορθώμασιν ιδίοις εσώθητε, αλλά κατά χάριν» (Οικουμενιος). «Είπεν τα του Θεού ότι χάριν εσώθημεν επάγει και το ημέτερον το δια πίστεως, ίνα μη λυμήνηται το αυτεξούσιον, ου την πίστιν λέγει δώρον, αλλά το δια πίστεως σωθήναι» (Θεοφύλακτος), «ουχί έχοντας έργα απώσατο, αλλά προσεδομένοις από των έργων χάριτι έσωσεν» (Χρυσόστομος). «Περισσειά χάριτος, υπερβολή, ουκ εστίν άλλο ειπείν» (Φώτιος).

4. ΠΙΣΤΗ, ΟΧΙ ΜΕ ΤΟ ΝΟΥ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Η Εκκλησία μας, αποδίδοντας το όλο έργο της σωτηρίας μας στον Τριαδικό Θεό σ' όλες τις αιτήσεις της και ευχές κατά την Θεία Λειτουργία και τις ιερές Ακολουθίες, τελειώνει με την εκφώνηση «ότι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις τω Πατρί, και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι....»

«Με τη χάρι είσθε σωσμένοι δια μέσου της πίστεως». Η πίστη εδώ κατά τον Απόστολο είναι η σώζουσα.

Δηλαδή, η πίστη πρέπει να είναι όχι απλώς διανοητική, αλλά εγκάρδια και αποφασιστική. Αυτή σώζει την ψυχή. Ο Ιωάννης το τονίζει *«όσοι δε δέχθηκαν αυτόν...».* (Ιωάν. 1:12). Αυτό ακριβώς είναι και η οικειοποίηση της

προσωπικής σωτηρίας. Δηλαδή Τον δεχόμαστε Σωτήρα μας, καθώς είπε ο Κύριος: «Αυτό είναι το έργο του Θεού, να πιστεύετε σ' αυτόν που Εκείνος απέστειλε» (Ιωάν. 6:29). Ο απ. Παύλος κήρυττε, δίνοντας μαρτυρία προς Ιουδαίους και Έλληνες τη μετάνοια στον Θεό και την πίστη στον Κύριό μας Ιησού Χριστό (Πραξ. 20:21). Η πίστη λοιπόν είναι κάτι περισσότερο από μια απλή διανοητική αποδοχή. Είναι παράδοση. Είναι τέλεια εμπιστοσύνη και εξάρτηση. Πίστη είναι το αδειανό χέρι που πιάνει το χέρι του Χριστού και ο βραχίονας εκείνος που Τον αγκαλιάζει. Πίστη είναι το μάτι που καρφώνεται στον Χριστό, κι Αυτόν σταυρωμένο. Είναι το στόμα που τρώει το Σώμα Του και πίνει το Αίμα Του. Όλα αυτά που αναφέρουμε είναι ζωντανές βιβλικές αλήθειες της πίστης. Όλα αυτά μας δείχνουν ότι η πίστη δεν είναι ένα αξιόμισθο έργο, μια αγαθοεργός πράξη. Η αξία της πίστης δεν βρίσκεται στον εαυτό της, αλλά στο αντικείμενό της, τον Ιησού Χριστό.

Η αξία του χεριού ενός ανθρώπου που πνίγεται δεν βρίσκεται στο χέρι, αλλά στο βράχο ή στο σωσίβιο, από τα οποία το χέρι μπορεί να γαντζωθεί. Έτσι η αξία της πίστης δεν είναι η πίστη, αλλά ο Χριστός, από τον οποίον κρατιόμαστε.

5. Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ

Δεν είναι αρκετό ότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε - όπως πέθανε- για όλους τους αματωλούς στο σταυρό. **Είναι ανάγκη ο καθένας από μας προσωπικά να έλθει σ' Αυτόν** και να βάλει ολόκληρη την εμπιστοσύνη του και την πεποίθηση του σ' Αυτόν και μόνο, ως τον Ένα, που πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωση μας.

6. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ:

Τα Καλά Έργα

Σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Παύλου, τα καλά έργα είναι **αποτελέσματα** της δικαίωσης, ενώ, σύμφωνα με τις διεστραμμένες ιδέες των ψευδοδιδασκάλων (Ιουδαϊζόντων), τα καλά έργα παρουσιάζονταν σαν **αιτία** της δικαίωσης.

Η Αποστολική Σύνοδος των Ιεροσολύμων αποφάσισε ότι η περιτομή και η τήρηση του Μωσαϊκού Νόμου είναι πράγματα περιττά στους προσερχόμενους από τα έθνη στο Χριστιανισμό (Πραξ. 15).

Η Αγία Γραφή αναγγέλλει ότι μια μόνον οδός οδηγεί στον Θεό. Ο Ιησούς Χριστός είναι **η πόρτα** του ου-

ρανού, και **το κλειδί** που την ανοίγει είναι η πίστη. Τα έργα, ο χαρακτήρας, οι καθαρές σκέψεις, παρόλο που αποτελούν αξίες μεγάλης σπουδαιότητας, εν τούτοις όμως δεν μπορούν να ξεκλειδώσουν την πόρτα της σωτηρίας. Μόνον η πίστη είναι το κατάλληλο κλειδί.

Ο άνθρωπος σώζεται με την πίστη, χωρίς να χρειάζεται να προστεθεί σε αυτή τίποτε άλλο. Επειδή τονίζουμε με ιδιαίτερο τόνο ότι η σωτηρία δίδεται μόνο με την πίστη, ας θυμηθούμε ότι η Βίβλος διδάσκει πως η σώζουσα πίστη δεν είναι ποτέ μόνη, ούτε ποτέ βαδίζει στο κενό, αλλά πάντοτε συνοδεύεται από μια μεταμορφωμένη ζωή. Η σωτηρία είναι δώρο του Θεού που το κάνουμε δικό μας με την πίστη μας, όμως η πίστη συνοδεύεται πάντοτε από τα καλά έργα... Η πίστη που σώζει τον άνθρωπο είναι εκείνη που, αφού περάσει από το νου, φτάνει στην καρδιά, στη θέληση και παράγει αποτελέσματα που δοξάζουν τον Θεό. **Τα έργα είναι τα βέβαια**

κριτήρια ότι η πίστη είναι γνήσια.

Είναι ο αναπόφευκτος καρπός του δένδρου της πραγματικής πίστης. Όταν ο Ιάκωβος γράφει ότι «*εξ έργων δικαιούται ο άνθρωπος*», εννοεί ότι η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή (Ιακ. 2:20). Δεν αντικαθιστά την πίστη με τα έργα, αλλά επιμένει ότι τα έργα πρέπει να παρουσιάζονται σαν μια απόδειξη της γνησιότητας της πίστης (Ιακ. 2:20). Ο Ιάκωβος επιμένει στο ότι κάθε πραγματική πίστη αποδεικνύεται μόνο με μια ζωή καλών έργων και ότι, εάν ο άνθρωπος δεν αποδείξει την πίστη του με τα έργα του, τότε η πίστη του είναι ψεύτικη, νόθα. Ο Παύλος λέει ότι χτίζουμε μια οικοδομή έργων επάνω στο θεμέλιο, που λέγεται Ιησούς Χριστός (Α' Κορ. 3:13,14).

Στη βιβλική μας έρευνα για το θέμα «Πίστη και Έργα» δεν πρέπει να τονίζεται η μια πλευρά και να παραμελείται η άλλη. «Πίστη χωρίς έργα» (δηλαδή πίστη που δεν καρποφορεί σε έργα) είναι πλάνη, όπως και «έργα

χωρίς πίστη» είναι επίσης πλάνη. Κάθε διδασκαλία που αγνοεί το στοιχείο της ανθρώπινης ανταποκρίσεως σε εκείνο που ο Θεός κάνει, μπορεί να αποβεί επικίνδυνη.

Τα καλά έργα αποκλείονται για βάση της δικαίωσής μας (Εφεσ. 2:8). Τα καλά έργα είναι η απόδειξη, η δημόσια και ορατή απόδειξη της δικαίωσής μας. **Κανείς δεν γίνεται Χριστιανός γιατί κάνει καλά έργα. Γίνεται Χριστιανός με την πίστη.** Από τους καρπούς της πίστης -τα έργα- μπορεί να διαπιστωθεί ότι πράγματι κανείς σώθηκε (Ματθ. 7:16-23).

7. ΣΩΖΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΛΑ ΕΡΓΑ

Ας μη νομίσει κανείς ούτε μια στιγμή ότι ένας Χριστιανός μπορεί να είναι αδιάφορος ως προς τα καλά έργα. Ας μην νομίσουμε ότι το δόγμα της δικαίωσης κατά χάριν με την πίστη πραγματικά μας ενθαρρύνει στην αμαρτία. Μη γένοιτο. Αυτή η κριτική είχε γίνει στις ημέρες του Απόστολου Παύλου. Και δυστυχώς υπάρχουν ακόμα και σήμερα άνθρωποι που παραπονούνται ότι η χριστιανική θρησκεία αδυνατίζει την ηθική ευθύνη. Λένε οι άνθρωποι αυτοί ότι, εάν πιστέψουμε πως οι αμαρτίες μας συγχωρούνται, δεν ενδιαφερόμαστε να τροποποιήσουμε την ζωή μας βελτιώνοντάς την. Αυτό όμως είναι μια τέλεια παρεξήγηση της φύσης του Ευαγγελίου. Η αλήθεια του ζητήματος είναι αυτή: Αν και δεν δικαιωνόμαστε από τα έργα, δικαιωνόμαστε για να κάνουμε καλά έργα.

Έτσι, «δημιουργηθήκαμε εν Χριστώ Ιησού για έργα αγαθά, τα οποία, ο Θεός προετοίμασε για να περιπατήσουμε σ' αυτά». (Εφεσ. 2:10). Τα καλά έργα «πράγματι πηγάζουν αναγκαστικά από μια ζωντανή πίστη που μπορεί να γίνει γνωστή, όπως ένα δένδρο γνωρίζεται από τον καρπό του». **Παρατήρηση:** τα καλά έργα λέγεται ότι απορρέουν αναγκαστικά από μια αληθινή και ζωντανή πίστη. Όπου δεν υπάρχουν καλά έργα, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει πραγματική πίστη. Ακριβώς όπως μια μηλιά γνωρίζεται από τα μήλα της και μια αχλαδιά από τα αχλάδια της έτσι η ζωντανή πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό γνωρίζεται από τον καρπό των καλών έργων που παράγει. Εάν η ομολογία της πίστης μας στον Κύριο Ιησού Χριστό σαν τον Σωτήρα που πέθανε για μας δεν εξωτερικεύεται σ' αυτόν τον καρπό, τότε η πίστη μας, όπως γράφει ο Ιάκωβος, είναι νεκρή. Μια τέτοια νεκρή πίστη δεν μας σώζει και ούτε μπορεί να κάνει τίποτε. Μια αληθινή και ζωντανή πίστη, μια σώζουσα πίστη, αναγκαστικά καταλήγει σε καλά έργα.